

Nr 5.

Av herr Holmgren, om flyttningsersättning åt flaggunderofficeren O. J. Lindh.

Såsom biträde åt marinens kontrollofficer vid Bofors tjänstgör sedan den 1 februari 1924 Karlskrona station tillhörande flaggunderofficeren O. J. Lindh.

Lindh, som med anledning av denna sin tjänstgöring vid Bofors måst verkställa flyttning av familj och bohag från Karlskrona till Bofors, hemställde hos marinförvaltningen om ersättning för sina flyttningskostnader. Marinförvaltningen ansåg sig emellertid icke kunna fatta beslut i ärendet utan underställde detsamma Kungl. Maj:ts prövning. I sin den 17 juli 1925 dagtecknade underdåniga framställning anförde ämbetsverket bland annat följande:

»Under tiden trån kommanderingens början till den 1 innevarande juli har Lindhs tjänstgöring vid Bofors varit att betrakta såsom tjänstgöring i sammanhängande tidsföljd å annan ort än förlägningsorten, och han har sålunda därunder kommit i åtnjutande av tjänstgöringstraktamente enligt bestämmelserna i 8 kap. av nådiga kungörelsen den 31 december 1921 med vissa tilläggsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena, men icke ersättning för flyttningskostnad. Från och med ingången av innevarande budgetår har emellertid kontrollunderofficerens vid Bofors tjänstgöring fått så till vida ändrad karaktär, som för befattningens innehavare uppförts ett särskilt arvode, upptaget å förteckning över i stat icke uppförda arvoden m. m. Kontrollunderofficerens förlägningsort bör sålunda numera i enlighet med bestämmelsen i 1 kap. 3 § 2 mom. av ovannämnda nådiga kungörelse anses vara Bofors, i följd varav traktamentsersättning ej längre skall till honom under tjänstgöringen därstädes utgå.

Hade flaggunderofficeren Lindh nu tillträtt befattningen och verkställt flyttning från Karlskrona till Bofors, hade han utan vidare varit berättigad till ersättning för flyttningskostnaden enligt bestämmelserna i 9 kap. av förut åberopade nådiga kungörelse.

Den omständigheten att flyttningen skett vid en tidpunkt, då den ordinarie förlägningsorten fortfarande var Karlskrona, har utgjort hinder för marinförvaltningen att lämna bifall till Lindhs inkomna framställning.

Men då marinförvaltningen finner billighetsskäl tala för att Lindh, med hänsyn till numera inträdda ändrade förhållande i avseende å förlägningsort, beredes ersättning för sin flyttningskostnad, får ämbetsverket i under-

dånighet hemställa, det tackes Eders Kungl. Maj:t medgiva, att till Lindh får utbetalas flyttningsersättning för angivna flyttning från Karlskrona till Bofors att beräknas och utgå enligt bestämmelserna om ersättning för flyttningskostnad m. m. i förut åberopade nådiga kungörelse den 31 december 1921 med vissa tilläggsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena samt bestridas av sjöförsvarets anslag till flyttningsersättning.»

Kungl. Maj:t lämnade emellertid marinförvaltningens framställning utan bifall.

Såsom av det ovan anförda framgår, har flyttningsersättning icke kunnat beredas Lindh på den grund, att han företagit sin flyttning vid en tidpunkt, då den ordinarie förläggningssorten fortfarande var Karlskrona.

Då tungt vägande billighetsskäl synas mig tala för att Lindh beredes ersättning för sina flyttningskostnader, vilka skolat av staten gäldas, därest flyttningen skett vid tiden för ändrad förläggningssort, d. v. s. omkring den 1 juli 1925, har jag äran hemställa,

att riksdagen ville besluta, att till Lindh må få utbetalas flyttningsersättning för flyttning från Karlskrona till Bofors att beräknas och utgå enligt bestämmelserna om ersättning för flyttningskostnad m. m. i kungl. kungörelsen den 31 december 1921 med vissa tilläggsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena.

Stockholm den 14 januari 1926.

Bj. Holmgren.
